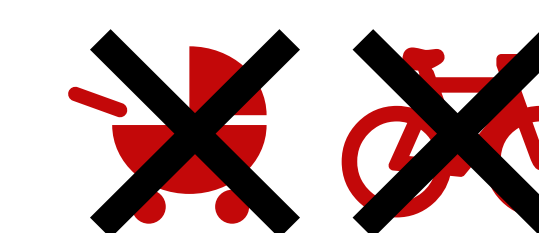
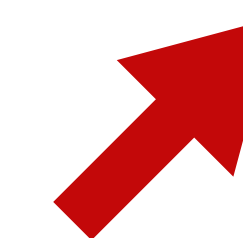

NÁDOBY A SKLADOVÁNÍ

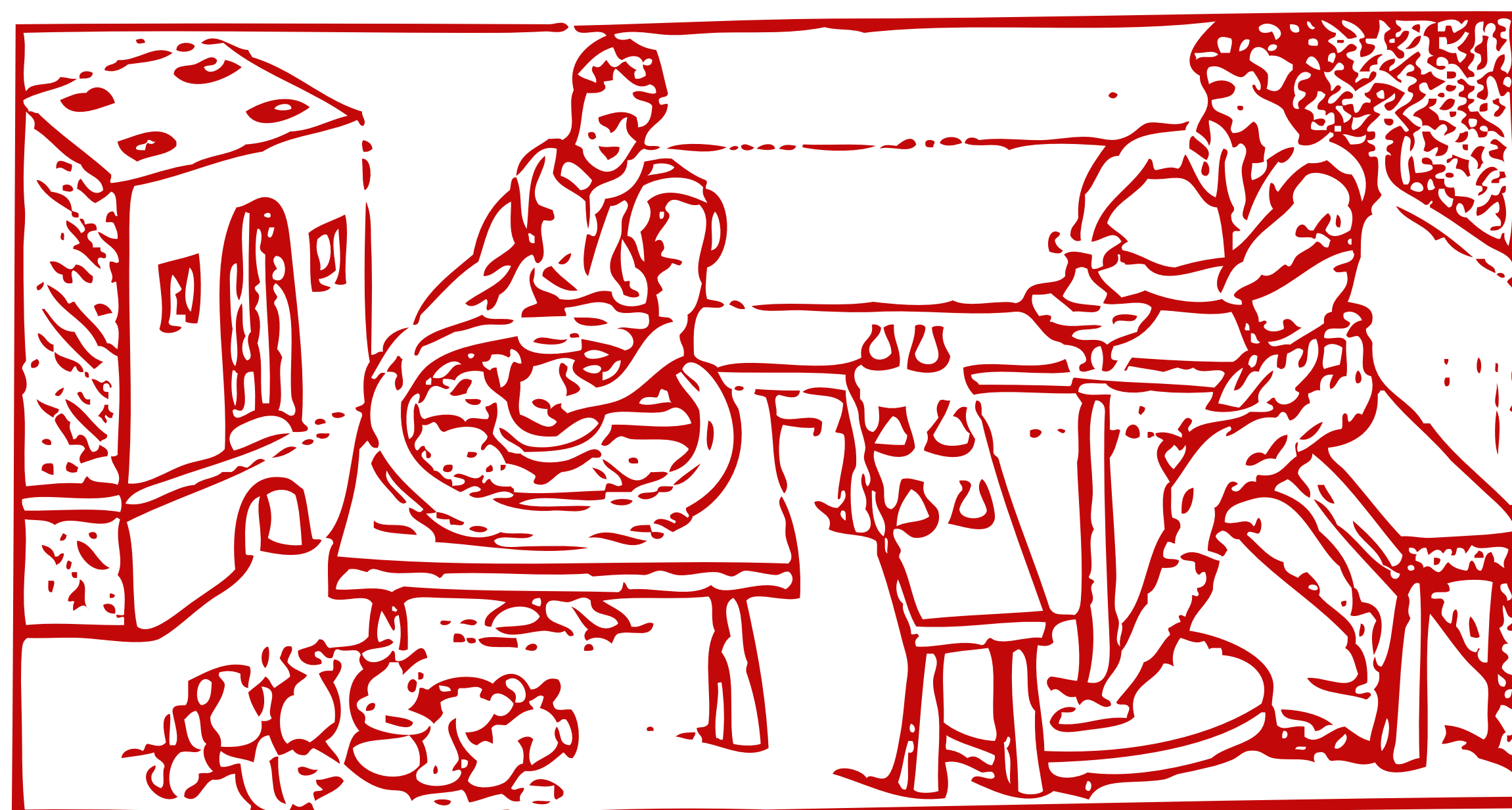
Toto místo bylo vždy nazýváno „MYSLIVECKÁ CHATA“

Pokračujte na
STANOVIŠTĚ 7 - 400 m

Potraviny, voda a cennosti musely být skladovány a udržovány v nejrůznějších nádobách. Víte, kdo je vyrábí? Znáte je?

Bednář, pintner

Tato řemeslná živnost má své rozsáhlé dějiny. Ve středověku, poprvé v 8. stol. o bečvářích zpráva jest zachována. Karel Veliký nařídil správcům císařských dvorů, aby víno jen do dobrých nádob (vascula) ukládali, a to do nádob železem vázaných (barridos), zapovídaje hotovení puten z koží. V listině biskupa frisinského z r. 1146 poprvé bečváři se jmenují, bednáři. Vyráběli nádoby na vodu, sudy na víno, pivo a zelí, máselnice, hrotky na mléko, dřezy, štoudve, lejty, škopky, vany, fusky na povidla, „měrice“ co míry na obilí... , střezky, vany, štandlíky či škopky z „bílého“ měkkého dřeva. Zatímco ve městech zůstalo bednářů málo, na vesnicích se toto tvořivé řemeslo nadále udrželo. Bednáři vyráběli bečky, necky, škopky, dřezy, džbery, putny, vědra, máselnice,

konve a jiné věci z borového nebo smrkového dřeva. Bednářství se rozvíjelo do 70. let 19. století, kdy jeho úpadek přivodilo užívání kovových nádob.

Bečvář

Řemeslník vyrábějící různé dřevěné nádoby mimo dřevěných sudů. Bečvář hotovil bečvy, nádoby a kádě z „tvrdého“ dubového dřeva. Označení bečvář se přestalo užívat v polovině 19. století. Po tomto datu se jejich činnost nazývala souhrnně bednářství.

Džbánkař, džbánečník, toufař

Hrnčíř, který se specializoval zejména na výrobu různých druhů džbánek a džbánů.

Hrnčíř

K vybavení domácností našich předků patřily bezesporu keramické nádoby, jejichž výroba byla od pradávna velmi rozšířena. Tuto keramiku vyráběli hrnčíři na hrnčířských kružích a vypalovali ji v hrnčířských pecích. Původní polní hrnčířské pece byly ve středověku vystřídány mířovitými pecemi stabilními i příležitostnými. Ještě v 19. století bylo toto řemeslo dosti rozšířené, ale postupem času byla keramika nahrazována jinými materiály.

Korytník

Řemeslo příbuzné neckáři. Korytník ale vyráběl koryta pro napájení dobytka, většinou z jednoho kusu. Vyráběl také koryta na vedení vody – dlouhé půlené klády.

Korbelář

Spojoval ve svém řemesle umění bednářů a cínařů a vyráběl různé korbele.

Fajansér

Specialista hrnčíř zhotovující (nebo jen dokončující) keramické výrobky z jemné plavené hlíny, vypalované v peci a opatřované neprůhlednou ciničitou polevou vhodnou pro malířskou úpravu.

Nádobník

Hrnčíř nebo soustružník specializovaný na výrobu nádobí.

Neckář

Výrobce dřevěných nádob sbíjením latí a prken. Někdy i dlabáním z celých kmenů. Specialista na necky a vaničky.

Okřinář

Soustružník specializovaný na výrobu dřevěných mís a talířů.

Rendlíkář

Hrnčíř specializovaný na výrobu rendlíků.

Smolař

Příbuznými kolomazníků byli smolaři, kteří získávali smolu ze stromů a pařezů a tuto pak prodávali zejména bednářům. Někdy také řemeslník specialista na vylévání sudů smolou a provádějící jejich opravy.

Orientační body a délka řemeslné stezky: 2,8 km

Lázně Bludov

O Vetonina

Stanoviště 3

Za nealkem

Vlčí důl

Myslivecká chata

Šachta

Chmelnice

U lep